

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v právnej veci žalobcu **Mgr. I. H.**, B.N., zastúpeného advokátom Mgr. P. Š., N.N., proti žalovanému **E. M.**, N., zastúpenému advokátom JUDr. M. S., Š., **o zaplatenie 3.020,65 Eur (91.000,- Sk)**, vedenej na Okresnom súde v Topoľčanoch pod sp. zn. 7 Cb 11/08, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 22. apríla 2009, č. k. 15 Cob 28/09-66, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre z 22. apríla 2009, č. k. 15 Cob 28/09-66 **s a z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Topoľčanoch rozsudkom z 25. septembra 2008, č. k. 7 Cb 11/08-37 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 91.000,- Sk istiny so 14% úrokom z omeškania od 14. novembra 2006 do zaplatenia a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet zástupcu 28.127,50 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že účastníci uzavreli zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie diela-zhotovenie dverí a zárubní. Uzavretím zmluvy vznikol medzi účastníkmi záväzkový vzťah, ktorý na základe ich dohody je obchodnoprávny vzťah. Termín odovzdania diela bol dohodnutý 31. júla 2006 a žalovaný dielo odovzdal 13. novembra 2006. Pre prípad omeškania žalovaného s odovzdaním diela, si účastníci dohodli zmluvnú pokutu. Pri posudzovaní práva na zaplatenie zmluvnej pokuty, súd dospel k záveru, že dohoda o zmluvnej pokute je platná, a že došlo aj k omeškaniu žalovaného s odovzdaním diela. Súd poukazom na ustanovenie § 301 Obchodného zákonníka, poukazom na neprimerane vysokú zmluvnú pokutu (1 000,- Sk za každý deň omeškania) a význam zabezpečenej povinnosti, považoval za primeranú zmluvnú pokutu v sume 14 000,- Sk. Žalovaný žalobcovi už túto

sumu ako zmluvnú pokutu zaplatil, započítaním k nezaplatenej cene diela, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa sa odvolal žalobca. Žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne nesprávne zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Namietal, že súd prvého stupňa prehliadol, že žalovaný uznal dlh a prehlásil, že dlhuje žalobcovi sumu 91 000,- Sk, na tento právny úkon žalovaného sa nevzťahuje moderačné oprávnenie súdu. Tvrdí, že súd pochybil, keď subsumoval do jedného právneho úkonu uznanie dlhu ako inštitút podľa Občianskeho zák. a obchodnoprávne dojednanie zmluvy o dielo. Z ustanovenia § 301 Obchodného zákonníka je zrejmé, že súd nemá právo zasahovať do jednostranného právneho úkonu žalobcu, ktorý uskutočnil slobodne vážne a bez omylu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací napadnutým uznesením z 22. apríla 2009, č. k. 15 Cob 28/09-66, odmietol odvolanie žalobcu a uložil mu povinnosť zaplatiť žalovanému na účet zástupcu 151,14 Eur náhrady trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie zdôvodnil tým, že právnenému zástupcovi žalobcu sa doručujú písomnosti na adresu totožnú so sídlom, čo v tomto prípade bolo N.N.. Právny zástupca žalobcu si zásielku k 31. októbru 2008 neprevzal, preto pošta túto zásielku 3. novembra 2008 uložila a vzhľadom na nerealizované doručenie zásielky ju vrátila späť súdu prvého stupňa 27. novembra 2008. Zásielku súdu s rozsudkom možno považovať za doručenie právnenému zástupcovi žalobcu dňom 30. novembra 2008. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula 15. decembra 2008, pričom právny zástupca žalobcu podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa na pošte 18. decembra 2008, teda oneskorene. Z uvedeného dôvodu podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odvolanie žalobcu odmietol.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. teda, že postupom odvolacieho súdu, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V dovolaní uvádza, že právny zástupca prevzal zásielku, ktorým bol doručený rozsudok Okresného súdu Topoľčany 4. decembra 2008 a odvolanie proti tomuto rozsudku podal na poštu 18. decembra 2008, teda v zákonnej 15-dňovej lehote. Ďalej uviedol, že písomnosti doručuje pošta právnenému zástupcovi žalobcu na adrese N., budova O. tak, že oznámenie o uložení zásielky

mu poštový doručovateľ zanechá na vrátnici budovy, ktorá sa nachádza na prízemí, pričom právny zástupca má kanceláriu na prvom poschodí. Na vrátnici budovy v čase doručovania predmetnej zásielky, nebol žiadny priečinok s menom právneho zástupcu žalobcu, kde by mu poštový doručovateľ mal zanechať zásielku, preto poštový doručovateľ mal zásielku doručovať až do dverí kancelárie právneho zástupcu, alebo mu aspoň vo dverách zanechať oznámenie o opätovnom doručovaní, alebo uložení zásielky na pošte, čo nikdy neurobil. Ďalej poukázal na oznámenie, ktoré zaslal Krajskému súdu v Nitre 19. marca 2009 a kde oznámil súdu, že v predmetných dňoch sa zdržiaval v mieste trvalého pobytu na adrese J., B., čo preukázal čestným prehlásením svojich rodičov z 19. marca 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Odvolací súd vychádzal z toho, že právny zástupca žalobcu sa v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa dňa 31. októbra 2008, zdržiaval v mieste doručovania, teda na adrese N.N.. Z podania zástupcu žalobcu z 19. marca 2009 a z čestného prehlásenia rodičov právneho zástupcu vyplýva, že sa v dňoch 31. októbra a 3. novembra 2008 zdržiaval v B., v mieste jeho trvalého pobytu. Preto odvolací súd nemal preukázané, že právny zástupca mal možnosť prevziať zásielku, resp. sa oboznámiť s oznámením poštového doručovateľa, že mu zásielku príde doručiť nasledujúci deň. Existuje prinajmenšom dôvodná pochybnosť o tom, že sa adresát v mieste doručovania v uvedené dni zdržiaval. Navyše ušlo pozornosti odvolacieho súdu, že súd prvého stupňa dal opätovne doručiť rozsudok na adresu právneho zástupcu žalobcu a tento ju prevzal 4. decembra 2008, teda v deň, na ktorý poukazuje v dovolaní.

V zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 O. s. p. k platnému doručeniu písomnosti, ktorá má byť účastníkovi doručená do vlastných rúk, môže dôjsť iba v prípade, ak sa adresát v mieste doručenia zdržiava. V danom prípade nič nenasvedčuje tomu, že by táto podmienka bola splnená, preto odvolací súd pochybil, keď odvolanie žalobcu ako oneskorené odmietol.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ustanovenia § 243b ods. 2 O. s. p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. apríla 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková